

Terratrèmols d'intensitat mitjana en les companyies d'assegurances

Primes ben grosses

Les primes d'assegurances espanyoles van superar, l'any passat, els dos bilions de pessetes, una mica menys que els pressupostos generals de Catalunya i del País Valencià junts. El sector comença a interessar de manera soprenent als inversors estrangers, encara que necessita moltes reformes en profunditat.

El sector assegurador espanyol viu una etapa de transició entre un mercat de l'oferta, immadur i amb nombrosos problemes de gestió, i un mercat de la demanda, cada vegada més exigent, segons afirmen els experts. Els consumidors, o, el que és el mateix, els clients de les empreses asseguradores, operen en aquests moments amb molta més intel·ligència que fa uns anys i demanen cobertures més globals i productes a la mesura de les seues necessitats. És a dir, demanen un servei cada dia més sofisticat.

Segons els estudis tècnics més recents, elaborats per Unespa (patronal del sector per al conjunt de l'estat espanyol), pel que fa a la dinàmica de les empreses, l'oferta actual reflecteix una presa de consciència de la nova realitat, amb voluntat indiscutible d'adequar-se a la competència exterior. A més, les empreses d'assegurances estan esforçant-se per a trobar solucions als creixents problemes, sobretot als que provoquen l'alta sinistralitat del ram de l'automòbil i els costos de gestió.

Les primes espanyoles van sobrepassar en 1991 els dos bilions de pessetes. El creixement va ser superior al 20% respecte a l'exercici anterior. Les assegurances de vida van pujar el 29,9% i el conjunt dels altres contractes, el 16,75%.

A la vista dels resultats obtinguts en el camp més problemàtic, el de les assegurances de l'automòbil, els creixements

quantitatius (vora el 4%) i els qualitius —vehicles tenen un valor i un volum major— han estat les causes principals de l'augment dels riscos, fet que ha provocat el desequilibri sectorial. Tot plegat, l'increment de les primes ha estat superior al 5%.

grau de desenvolupament, es requereixen inversions majors i per tant s'han d'assumir majors quotes de risc. Seguint aquest senzill raonament, se sol dir que el ritme de creixement de les assegurances de danys ha de ser sempre superior al creixement de l'economia.

Pel que fa a les assegurances de persones, a mesura que augmenta el nivell de renda disponible, la demanda de cobertura dels riscos contra les persones és major.

En tot cas, la situació actual, a pesar dels condicionants temporals, deixa preveure un futur prometedor per al sector. Ho demostra l'afluència del capital estranger, que sovint compra empreses i, en certs casos, pren part del control de les societats que es reparteixen bona part del mercat.

Les assegurances quedaran totalment liberalitzades en la CE a partir de l'1 de gener del 1994, segons van acordar recentment a Brussel·les els ministres dels dotze països membres, després de l'aprovació de la tercera i última directiva reguladora del sub-sector no-vida.

Aquest alliberament permetrà, entre altres novetats, que una empresa asseguradora autoritzada en un estat comunitari pugui establir-se i prestar serveis en qualsevol altre país de la CE, sempre que compleixca les regulacions comunitàries establertes per al conjunt dels països membres.

Pel que fa al cas particular de l'estat espanyol, disposarà d'un període transitori

Les empreses d'assegurances s'esforcen per trobar solucions als problemes derivats de la sinistralitat de l'automòbil.

D.UMBERT

Malgrat aquest punt negre, des del cim de la cúpula directiva de l'Associació d'empreses asseguradores, Unespa, la situació no es veu d'una manera tan pessimista. El seu president, Fèlix Mansilla, declarava fa poc que "el sector té un paper creixent en l'economia, i se situa des de fa anys per damunt del producte interior brut". Segons afegia tot seguit, dues raons expliquen aquesta tendència, tant pel que fa a les assegurances de danys com pel que fa a les assegurances de persones. Fèlix Mansilla sembla que no va massa desencaminat perquè, d'una banda, en el món comercial, industrial i fins i tot agrícola, com més complex és el

Evolució de les primes d'assegurances privades

Conceptes	Import en milions de pessetes		
	1989	1990	1991
—Primes de l'assegurança privada	1.500.390,54	1.702.378,55	2.048.885,20
—Primes d'assegurances de vida	448.010,06	468.336,85	608.198,07
—Primes d'altres assegurances	1.052.380,48	1.234.041,69	1.440.687,15

Primes (exclosos les assegurances de vida)

Rams	Import en milions de pessetes	% de creixement en
1991		
Automòbils	684.533,75	15,4
Assistència sanitària	170.391,93	33,2
Danys diversos (multiriscos)	164.546,81	16,9
Accidents personals	86.965,30	13,4
Decessos	74.748,47	13,2
Incendis	46.567,01	0,8
Transports	43.650,50	5,4
Responsabilitat civil	42.555,01	18,8
Crèdit	23.285,74	20,8
Agraris	21.691,72	27,4
Enginyeria	16.714,77	7,2
Altres raons	65.236,12	34,5
Total rams d'assegurances (exclosos les de vida)	1.440.687,13	16,8

Font: UNESPA

de tres anys, fins al gener del 1997, per a obrir el seu mercat totalment a la competència.

Malgrat aquest obstacle, purament administratiu i temporal, els grans grups europeus no s'han quedat de braços plegats. L'any passat la potent asseguradora francesa AGF i La Unión i el Fenix, sota el control del grup bancari Banesto, presidit per Mario Conde, van arribar a un acord. Aquest mena de control parcial exercit pel diner francès d'una de les principals asseguradores espanyoles va ser com un senyal simbòlic de l'obertura de bat a bat de les portes del sector als inversors de més enllà dels Pirineus. Immediatament després, la també francesa GMF, va comprar la societat Mudespa, ben classificada pel volum de facturació.

Totes dues van ser exemples prou il·lustratius de la intensa activitat que desenvolupen des de fa pocs anys les asseguradores europees. La presència de societats nord-americanes en el sector espanyol és avui insignificant, encara que l'objectiu dels responsables de les empreses ianquis s'ha fixat, per a l'any 2000, en el control del 3% del total del mercat.

A finals del més de maig de l'any passat, Michel Albert, president d'AGF, i Mario Conde estampaven les seues respectives signatures en un do-

cument pel qual l'asseguradora francesa comprava un 24% de La Unión y el Fenix. A més, pel mateix acord, AGF adquiria el 2% del capital del Banesto i el 4% de la Corporación Industrial y Financiera, nau capitana inversora del grup Banesto. L'entitat espanyola, per la seua banda, arran del document signat aleshores, controlava a partir d'aquell moment el 2% de la societat matriu gal·la i el 20% de la seua filial espanyola. Pocs dies més tard, l'altra empresa asseguradora francesa, GMF, va culminar el procés de compra de Mudespa després d'unes curtes negociacions. El canvi de mans es realitzava mitjançant 4.500 milions de pessetes. GMF ja operava en territori espanyol des que va adquirir fa tres anys una altra societat, La Nueva

Mutua, que va rebatejar com a Nueva Corporación. El 1990, els responsables d'aquesta entitat ampliaven encara més la seua presència al mercat espanyol amb la compra de Mutaxi, petita companyia establerta en Madrid, i que més tard va passar sota el control de La Nueva Corporación. Com a un dels inversors més actius en el sector, GMF busca a hores d'ara socis per a Mudespa, encara que vol continuar controlant-hi la majoria del capital. GMF és mou en el mercat espanyol amb molta desimboltura. L'any 1989 va passar a la companyia Gan, compatriota seua, el control majoritari de l'asseguradora Alianza.

El capital suís també ha tocat a la porta del sector assegurador espanyol per tal d'ocupar-hi els proxims anys un lloc privilegiat. La societat Zurich va comprar també l'any passat la totalitat del capital a la seua compatriota, La Genevoise, i opera ara en territori espanyol amb molt d'èxit. Des d'aleshores, la societat suïssa compta cinc sucursals i ha fet entrar en la seua cartera l'empresa Alborán, asseguradora espanyola que va ser comprada l'any 1989 per la Genevoise.

En aquest moment, segons fonts del sector de tota solvència, almenys sis societats asseguradores espanyoles mantenen negociacions amb vista a una col·laboració futura amb companyies estrangeres. En aquest grup figura la catalana Multinacional Aseguradora, tercera l'any passat quant a assegurances d'automòbils, amb un total de 23.848 milions de pessetes en concepte de primes al final. Sembla que la francesa Groupama està en bona situació per a donar satisfacció a les condicions que li exigeixen els catalans: fer-se amb el 50% del seu capital, actualment de 2.400 milions, però després d'una ampliació que el convertiria en 5.000 milions.

Reunisa és una altra de les companyies que està en negociacions amb inversors per a possibles gestions conjuntes, com fa La Estrella, l'asseguradora del grup Hispano que, des de la fusió amb el banc Central fa ara més d'un any, ha compartit els esforços per ampliar el seu mercat amb el Banco Vitalicio, controlat pel grup de la família Escámez. La Estrella, segons les últimes informacions, ha entrat en contacte amb la societat alemanya, DKV.

Ignasi Pellicer

Automòbils. Primes d'assegurances

